

TWENTY SECOND SUNDAY IN ORDINARY TIME DWUDZIESTA DRUGA NIEDZIELA ZWYKŁA AUGUST 29, 2021

**Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II**

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org*

TWENTY-SECOND SUNDAY IN ORDINARY TIME AUGUST 29, 2021

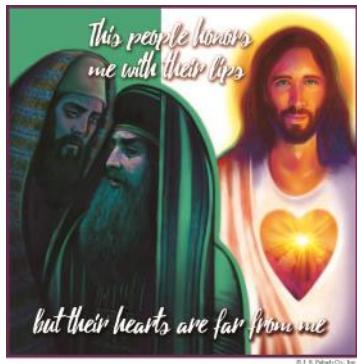
The Father willed to give us birth by the word of truth that we may be a kind of first fruits of his creatures.

— Jas 1:18

WHAT WAY TO FOLLOW?

The Jesus we meet in the Gospels is always exciting; always relevant to the problems and needs of people; always challenging to those who need change; always open to those who seek help; always a friend to the stranger; always a support to the tired and depressed; always an inspiration to anyone who tried to follow him. The Jesus we meet in the Gospels is the most amazing, most charismatic, most life-changing man.

When we hear Jesus' scathing attack on the Pharisees, we think it's got nothing to do with us. The Pharisees were a religious group 2,000 years ago, but they had become stuck in their ways. Their beliefs were sincere and they were good people, but the life and the power had gone out of their religion. Jesus says to them, "You have let go of the commands of God and are holding on to the traditions of men."

The Pharisees would have been furious at Jesus. They would have dismissed him as a troublemaker and a rabble rouser. They would have been angry with him because he had hit a sore spot. Many devout Jews knew that their religion had become lifeless. The very reason why groups like the Pharisees had sprung up

was to try to counteract what they saw as the rottenness and deadness at the heart of religion. Jesus doesn't tell them that what they believe is wrong. He tells them that how they go about practicing their beliefs is the problem. They have forgotten the commands of God and they have become concerned only with their own traditions.

Jesus' command to us is clear, to make disciples of all people, but we will not be able to do that if our traditions become an end in themselves. Traditions are only useful if they serve the original purpose, which is to tell people about Jesus. Jesus is not concerned with the outward rituals, he is concerned with what is in our hearts and the hearts of those we meet.

It is not what we do, it is the way that we do it. It's not the outward traditions that count, it's the faith we have in our hearts. There can be 16th Century liturgies that are full of warmth and life, and modern worship events that are cold and impersonal; what is important is that we meet with God and not just with tradition. What is important is our meeting with this amazing, charismatic, life-changing man, and our response to him. Jesus criticized the worship of the Pharisees in words from Isaiah,

'These people honour me with their lips, but their hearts are far from me'. I'm sure that criticism applies to all of us at times, what matters is how we respond. Jesus accuses the Pharisees. Let's not be guilty of the same accusation. Today's Readings: *Dt 4:1-2, 6-8; Ps 15:2-3, 3-4, 4-5; Jas 1:17-18, 21b-22, 27; Mk 7:1-8, 14-15, 21-23*

Ian Poulton – from "For the fainthearted"

TREASURES FROM OUR TRADITION

It's interesting to imagine the scene when the changes in our liturgy were first tested. Choices for prayer texts were one thing, but responses from the people were another. In early 1967, secret test-drives of the new Mass were conducted in the Vatican. Pope Paul VI was present, and there was a handful of bishops, priests, a few laypeople and two sisters making up the assembly. Everyone had a booklet with every word of the songs, rubrics, and prayers, blank paper, and a pencil for notes. After each Mass, the ordained men in the group met in the pope's library to share their experiences. The laypeople and sisters met separately. Over a week's time they tested what they called a "read Mass with singing," a "Mass entirely recited," and a "Sung Mass." While the ordained were generally in favor, the lay comments were very clear and insightful, and had great impact on the final result. This was a brilliant plan on the part of the pope, who got to see how the reform was going, and to recognize in this small trial run a growing consensus that reform was needed and welcome. Based on his observation, Pope Paul VI called for specific innovations, such as beginning the Mass with the sign of the cross. It's amazing that some of our most familiar rites are really quite new treasures of our tradition!

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

ADORATION OF THE HOLY SACRAMENT

Worshiping God, who, according to doctrine, is present in the Blessed Sacrament in the monstrance or in the tabernacle. Adoration in a religious sense is not for saints, relics or objects. In Polish, that there is reference of "adoration" of the cross, which happens on Good Friday. The faithful come and kiss the cross, thus worshiping the cross on which Jesus Christ died. However, this is not the same honor as the one given to the Blessed Sacrament. (According to canon law against the Blessed Sacrament, one should kneel when the head is sufficient for the cross.) In English it is better rendered (distinguished) adoration - „adoration” concerns God; while worship for objects and saints is called „veneration”.

— wikipedia.org

FIRST FRIDAY OF THE MONTH 3 SEPTEMBER

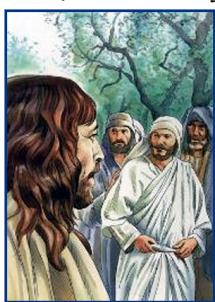
Adoration of the Holy Sacrament
Until 10 am and 5 pm—9 pm
Mass at **8:30 am** in English

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł B, 22 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Pwt 4:1-2, 6-8; Ps 15:2-3, 3-4, 4-5; Jak 1:17-18, 21b-22, 27; Mk 7:1-8, 14-15, 21-23*

Niezupełne ciekawe jest zastrzeżenie prawne postawione przez Mojżesza po ogłoszeniu Narodowi Wybranemu Boskiego prawa: „Nic nie dodacie do tego, co ja wam nakazuję, i nic z tego nie odejmicie”. Mojżesz bowiem wiedział, że jednym z najczęściej stosowanych wybiegów zmierzających do uchylenia prawa jest jego zniekształcenie—albo przez lekceważenie któregoś z przepisów, albo przez dodawanie nowych. W tym drugim wypadku przepisy dodane usuwają w cień już obowiązujące, a pośrednio dowodzą, że prawo otrzymane nie jest doskonałe, skoro należy je uzupełniać nowymi przepisami.

Jezus przybył i postanowił usunąć wysoką górującą przepisów ludzkich, którymi uczeni w Piśmie i faryzeusze tak przysłonili prawo Boskie, że nawet nakazy dekalogu można było uchylić. Prawo Boskie jest doskonałe. Nie należy się zastanawiać, jak je interpretować, względnie jak je ominąć, lecz jak je wykonać. Człowiek może być szczęśliwy jedynie ściśle wypełniając prawo Boskie. Słowo Boga skierowane do nas ma zawsze na uwadze nasze dobro. Nie należy z Bogiem dyskutować, należy zamienić Jego słowa w czyn. Dostrzega to Apostoł Jakub, gdy upomina: „Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie”.

Dyskusje na temat Boskiego prawa trzeba rozpoczęć od jasnego ustalenia, w jakiej mierze sami dyskutujący to prawo, zwłaszcza prawo dekalogu, zachowują. Jeśli tego nie czynią, to dyskusja jest sensowna jedynie wówczas, gdy stawiają pytanie: co mamy uczynić, by od dziś to prawo zachować? Wszelkie inne dyskusje zmierzające najczęściej do usprawiedliwienia naruszenia prawa, są stratą czasu.

Rzecz jasna, sam Bóg liczy się z naszą słabością i przewiduje naruszenie prawa. Oczekuje jednak od człowieka nawrócenia, tzn. uznania własnej głupoty i przyznania racji prawa. Każde zaś odrzucenie przykazania uczynione z wyrachowania, wsparte nawet tysiącem argumentów usprawiedliwiających, jest tylko dowodem niedojrzałości człowieka.

Życie w oparciu o prawo Boga jest proste, mimo iż w pewnych sytuacjach wymaga od człowieka wielkiego trudu. Prawo bowiem jest jak drabina ustawiona z ziemi do nieba. Dla każdego, kto chce wzrastać, piąć się w górę, stanowi nieodzowną pomoc. Kto zaś chce się wygodnie urządzić w życiu i nie zamierza doskonalić swego ducha, może to uczynić rezygnując ze wspinania się po szczeblach Bożego prawa. Jest to jednak równoznaczne z rezygnacją z duchowego wzrostu.

W Kościele istnieje wielu ludzi z tendencjami do uchylenia Bożego prawa. Jedni chcieliby niektóre przykazania dekalogu odrzucić, inni chcieliby je zastąpić ludzkimi przepisami, rzekomo doskonalszymi i bardziej uszczę-

śliwającymi człowieka. Tymczasem zastrzeżenie prawne podane przez Mojżesza jest nadal w całości aktualne. Do prawa Bożego nie należy nic dodawać ani nie należy z niego nic ujmować. Mógłby to uczynić jedynie sam Przewodawca. W tym duchu należałoby odczytać Kazanie Jezusa na Górze, gdzie wyraźnie podniósł stopień wymagań. Jako Syn Boga miał do tego pełne prawo.

Ks. Edward Staniak

FARYZEUSZE

Faryzeusze – jedno z żydowskich bractw religijnych w czasach Drugiej Świątyni, czyli od ok. II wieku A.C. do ok. 70 A.D. Nazywali siebie chaberim (bracia) i byli w opozycji do kapłańskiego bractwa saduceuszy. Inne bractwa w tym czasie to m.in. esenicy, zeloci i w konsekwencji także chrześcijanie (dziś Żydzi mesjanistyczni).

Nazwa ich pochodzi od hebrajskiego słowa perusza – oznaczające w hebrajskim „tego, kto się oddziela”, żyjącego w separacji od osób rytualnie nieczystych, aby móc zbliżyć się do świętego Boga.

Nazwa łacińska pharisaei pochodzi z greckiego. Faryzeusze byli w zasadzie stronnictwem ludzi świeckich, w odróżnieniu od kapłańskiej arystokracji saduceuszów, starali się jednak w swoim postępowaniu przestrzegać świętynnych reguł czystości. Zyskali sobie reputację ekspertów w dziedzinie interpretacji Pisma. Faryzeuszy czasem określa się mianem „Uczeni w Piśmie”.

Po zniszczeniu II Świątyni w 70 A.D. idee Faryzeuszy stały się podstawą liturgii i rytuałów Żydowskich.

- Wikipedia

KRZYŻ - CODZIENNA DROGA

Cierplenie jest wpisane w naszą codzienność. Tak jak grzech, który leży u podstawa każdego cierpienia. I to dopiero Chrystus poprzez Krzyż, ukazał światu, a najpierw Kościołowi, że cierplenie wcale nie musi być bezsensowne.

Cierplenie zjednoczone z krzyżem Jezusa nie tylko ma sens, ale jest najpewniejszą drogą do zbawienia. „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprzej samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladowuje. Bo kto chce zachować swoje życie straci je, a kto straci swoje życie z mego powodu, znajdzie je”. Ale ważne jest tutaj ostrzeżenie jednego z Ojców Kościoła, abyśmy z samego cierpienia nie zrobili bożka: „abyście nie myśleli, że samo cierpienie może człowieka zbawić. Pan wskazuje, że ważna jest również przyczyna, dla której człowiek przyjmuje cierpienia: w oczach Bożych wartość ma tylko to cierpienie, które jest naśladowaniem Chrystusa” (św. Jan Złotousty).

—Ks.Tomasz Dostatni, OP

Człowiek jest naprawdę przedziwną istotą. Stworzony przez Boga na Jego obraz i podobieństwo, otrzymał wspólny dar: światło rozumu. Dzięki niemu może zaistnieć dialog pomiędzy Bogiem i człowiekiem. Stwórca ukazuje swemu stworzeniu drogę, którą powinien kroczyć. Wydawać by się mogło, że wszystko dalej będzie już proste, a więc człowiek przyjmie wyjaśnienia Boże i według nich ułoży swoje postępowanie. Ale właśnie tutaj bardzo często pojawiają się niezwykłe trudności. Człowiek bowiem posiada przedziwną zdolność powikłania tego, co jest proste.

Przedstawił Bóg w Starym Przymierzu swojemu ludowi ustanowione przez siebie prawa i nakazy, które zdolne były mu zapewnić życie doskonałe. Owszem, miał się stać okazją do pochwał pod adresem narodu wybranego, posiadającego tak sprawiedliwe prawa i nakazy. Ostrzegał jednak Pan równocześnie, aby do tej wyraźnej Jego woli nie dodawać niczego ani nie pomniejszać. Wbrew temu nakazowi Bożemu włączyła się do tego ludzka ręka. Uczeni w Piśmie i faryzeusze zaczęli po swojemu wykładać wolę Pańską. Do przykazań dołączono wiele drobiazgowych ludzkich już nakazów. Może by nawet nie było to wszystko godne potępienia, gdyby nie fakt, że właśnie te ludzkie nakazy stawiano na równi z nakazami Bozymi, a nawet czasem - o zgrozo! - stawiano je wyżej. Nie wczytując się w ducha przykazań i nakazów sprowadzono wszystko do zewnętrznej formalności.

Zrozumiałą jest rzeczą, że Chrystus nie mógł przejść obok tego obojętnie. Lekceważył więc to, co było ludzkie w tradycji "starszych", bezwzględnie piętnował czysto zewnętrzny formalizm, zwracając jednocześnie uwagę na ducha Prawa Bożego. Tak np. wielkiego znaczenia nabraly w tradycji tzw. obmycia rytualne, które - trzeba to mocno podkreślić - nie miały nic wspólnego z higieną. Umycie rąk, o którym dziś mowa, oznaczało zewnętrzne zrzucenie z siebie nieczystości, jaka mogła przylgnąć do Izraelity wtedy, gdy udawał się poza próg swego domu i dotykał różnych rzeczy "nieczystych" lub rozmawiał z "nieczystymi" ludźmi itd. Wracając do domu miał ułatwioną sytuację, jednym symbolicznym obmyciem rąk uwalniał się od wszelkiej nieczystości. A więc zewnętrzny formalizm.

Odpowiedź na to stanowi wyjaśnienie Chrystusa, że czymś decydującym o moralnej postawie człowieka jest przede wszystkim jego wnętrze. Tutaj właśnie znajduje się siedziba zarówno tego, co dobre, jak i tego, co złe w życiu człowieka. Stąd czymś podstawowym jest kształcanie własnego sumienia. Musi być ono wrażliwe i prawe. Już we wnętrzu trzeba poskromić wszystkie tzw. złe myśli, aby nie zostały wprowadzone w czyn.

"Sumienie jest jakby założkiem najgłębszej ukrytym i najbardziej intymnym w człowieku. Chroni się on tam ze wszystkimi bogactwami duchowymi w całkowitej samotności: sam z sobą, a raczej sam na sam z Bogiem, którego sumienie jest głosem. Tam decyduje się on na korzyść dobra lub zła, tam wybiera między drogą zwycięstwa i porażki..." (Pius XII).

Każdy człowiek - czasem może podświadomie - poszukuje dobra. Nie wszystko jednak z tego, co poszczęśliwie wydaje się dobre, jest naprawdę dobrem.

Już nie jeden z ludzi szukając "szczerze" dobra musiał potem wyznać, że to, co stanowiło przedmiot jego pragnień, nie było w rzeczywistości tym, czego naprawdę szukał.

Nie oznacza to bynajmniej, że człowiek nie może znaleźć prawdziwego i pełnego dobra. Jest ono osiągalne, lecz trzeba pamiętać, iż pochodzi ono od Boga. Najpierw w tym sensie, że tylko przy Bożej pomocy potrafimy dostrzec właściwe dobro: Ten, który jest Ojcem światłości, rozświetla nasze umysły, abyśmy łatwiej zorientowali się, co jest nieprzemijającym dobrem. Czyni zaś to głównie poprzez słowo, które obficie do nas kieruje, zwłaszcza podczas Mszy św. Następnie musimy pamiętać także i o tym, że wprowadzenie wspomnianego słowa w czyn jest również dziełem Tego, który oświeca nasz umysł. Sami z siebie jesteśmy słabi i dlatego potrzebujemy wsparcia z góry, od Ojca wszelkiego dobra.

Jeśli zaś chcemy sprawdzić, czy poznaliśmy prawdziwe dobro i czy osiągamy je swoim postępowaniem, musimy zrobić dokładny rachunek sumienia z naszej ziemskiej działalności. Gdy dostrzeżemy w swoim życiu sporo uczynków chrześcijańskiej miłości bliźniego i gdy zachowujemy siebie nieskalanymi od wpływów tego świata - możemy z radością stwierdzić, że poszukujemy i znajdziemy właściwe dobro.

- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

PHARISEES

Pharisees - one of the Jewish religious brotherhoods during the Second Temple period, i.e. from about the 2nd century A.C. to approx. 70 A.D. They called themselves the cornflower (brothers) and were in opposition to the priestly brotherhood of the Sadducees. Other fraternities at that time included Essenes, zealots and, consequently, Christians (now Messianic Jews).

Their name comes from the Hebrew word perusha - which in Hebrew means "one who separates himself", who is separated from the ritually unclean in order to be able to come closer to a holy God.

The Latin name "pharisaei" comes from the Greek. While the Pharisees were basically a lay party, unlike the priestly aristocracy of the Sadducees, they strove to follow the temple's rules of chastity in their conduct.

Conflicts between Pharisees and Sadducees took place in the context of much broader and longstanding social and religious conflicts among Jews, made worse by the Roman conquest. Conflicts were juridico-religious, between those who emphasized the importance of the Second Temple with its rites and services, and those who emphasized the importance of other Mosaic Laws, involved different interpretations of the Torah and how to apply it to current Jewish life, with Sadducees recognizing only the Written Torah (with Greek philosophy) and rejecting doctrines such as the Oral Torah, the Prophets, the Writings, and the resurrection of the dead.

They have earned a reputation as experts in interpreting the Scriptures. Pharisees are sometimes referred to as "scribes."

After the destruction of the Second Temple in 70 A.D. the ideas of the Pharisees became the basis of Jewish liturgy and rituals.

—Internet

SAINT GREGORY THE GREAT — 3 SEPTEMBER

Pope Gregory I (c. 540 – 12 March 604), commonly known as Saint Gregory the Great, was the bishop of Rome from 3 September 590 to his death. He is known for instigating the first recorded large-scale mission from Rome, the Gregorian Mission, to convert the then-pagan Anglo-Saxons in England to Christianity. Gregory is also well known for his writings, which were more prolific than those of any of his predecessors as pope. The epithet Saint Gregory the Dialogist has been attached to him in Eastern Christianity because of his Dialogues. English translations of Eastern texts sometimes list him as Gregory "Dialogos".

A Roman senator's son and himself the prefect of Rome at 30, Gregory lived in a monastery he established on his family estate before becoming a papal ambassador and then pope. Although he was the first pope from a monastic background, his prior political experiences may have helped him to be a talented administrator. During his papacy, he greatly surpassed with his administration the emperors in improving the welfare of the people of Rome, and he challenged the theological views of Patriarch Eutychius of Constantinople before the emperor Tiberius II. Gregory regained papal authority in Spain and France and sent missionaries to England, including Augustine of Canterbury and Paulinus of York. The realignment of barbarian allegiance to Rome from their Arian Christian alliances shaped medieval Europe. Gregory saw Franks, Lombards, and Visigoths align with Rome in religion. He also combat-ed the Donatist heresy, popular particularly in North Africa at the time.

Throughout the Middle Ages, he was known as "the Father of Christian Worship" because of his exceptional efforts in revising the Roman worship of his day. His contributions to the development of the Divine Liturgy of the Presanctified Gifts, still in use in the Byzantine Rite, were so significant that he is generally recognized as its de fac-to author.

Gregory is one of the Latin Fathers and a Doctor of the Church. He is considered a saint in the Catholic Church, Eastern Orthodox Church, Anglican Communion, various Lutheran denominations, and other Protestant denominations.

Immediately after his death, Gregory was canonized by popular acclaim. He is the patron saint of musicians, singers, students, and teachers.

—Internet

A VOCATION VIEW:

The reception of the Word of God demands a living response, for the Word is active and alive, spurring us on to action.

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

ŚWIĘTY GRZEGORZ WIELKI — 3 WRZEŚNIA

Papież Grzegorz I, powszechnie znany jako św. Grzegorz Wielki, był biskupem Rzymu od 3 września 590 do śmierci. Jest znany z zainicjowania pierwszej misji na dużą skalę z Rzymu, misji gregoriańskiej, mającej na celu nawrócenie ówczesnych pogańskich Anglosasów w Anglii na chrześcijaństwo. Grzegorz jest również dobrze znany ze swoich pism, które były bardziej płodne niż pisma któregokolwiek z jego papieskich poprzedników. Epitet św. Grzegorza Dialogista przypisywano mu we wschodnim chrześcijaństwie ze względu na jego Dialogi. Angielskie tłumaczenia tekstu wschodnich czasami wymieniają go jako Grzegorza „Dialogos”.

Grzegorz, syn rzymskiego senatora i sam prefektem Rzymu, w wieku 30 lat, mieszkał w klasztorze, który założył w rodzinnym majątku, zanim został ambasadorem papieskim, a następnie papieżem. Choć był pierwszym papieżem wywodzącym się ze środowiska monastycznego, wcześniejsze doświadczenia polityczne mogły mu pomóc w byciu utalentowanym administratorem. Podczas swojego pontyfikatu znacznie przewyższał swoją administrację cesarzy w poprawie dobrobytu ludu Rzymu i kwestionował poglądy teologiczne patriarchy Eutychiusa z Konstantynopola przed cesarzem Tyberiuszem II. Grzegorz odzyskał władzę papieską w Hiszpanii i Francji i wysłał misjonarzy do Anglii, w tym Augustyna z Canterbury i Paulina z Yorku. Ponowne wyrównanie wierności barbarzyńców wobec Rzymu z ich sojuszy ariańsko-chrześcijańskich ukształtowało średniowieczną Europę. Gregory widział, jak Frankowie, Lombardowie i Wizygoaci zgadzają się w religii z Rzymem. Zwalczył też herezję donatyścieczną, popularną wówczas zwłaszcza w Afryce Północnej.

Przez całe średniowiecze był znany jako „ojciec kultu chrześcijańskiego” ze względu na jego wyjątkowe wysiłki w rewizji kultu rzymskiego w tamtych czasach. Jego wkład w rozwój Boskiej Liturgii Przedświęconych Darrow, nadal używanej w rycie bizantyjskim, był tak znaczący, że powszechnie uznawany jest za jej de facto autora.

Grzegorz jest jednym z ojców łacińskich i doktorem Kościoła. Jest uważany za świętego w Kościele katolickim, prawosławnym, komunii anglikańskiej, różnych wyznaniach luterańskich i innych wyznaniach protestanckich.

Natychmiast po śmierci Gregory został kanonizowany przez powszechnie uznanie. Reformator protestancki Jest patronem muzyków, śpiewaków, uczniów i nauczycieli.

—Internet

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	St. Felix and Adauctus
Tuesday:	St. Caesidius
Wednesday:	St. Anna the Prophetess
Thursday:	Martyrs of September
Friday:	Saint Gregory the Great, pope and doctor of the Church – Memorial
Saturday:	Blessed Maria Stella and companions, virgins and martyrs

NIEŚĆ KRZYŻE

Bohaterami naszych czasów są nie koniecznie ci po- obwieszani krzyżami zasług. Prawdziwi bohaterowie na- szych czasów niosą krzyże. Nie omijają ich, nie odtrącają ich od siebie, nie zrzucają na innych, bo wiedzą: kto ucie- ka od jednego krzyża, na tego już czeka na drodze inny - większy. Krzyż to zbawienie.

1 WRZESIEŃ 1939 R. II WOJNA ŚWIATOWA.

Ten dzień przeszedł do historii ludzkości jako dra- matyczny dzień, który zapoczątkował II Wojnę Światową. Miliony ludzi wymordowanych, torturowanych, prześla- dowanych, wywiezionych, zaginionych. To wizja, zda się apokaliptycznej grozy. A w samym środku tego dziejo- wego huraganu Polska, bezbronna wobec potęg, które na nią napadły. Jednak pierwsza się oparła i powiedziała "Nie!" A jednak na tle tego okrucieństwa widzimy szczy- ty dobra, poświęcenia, heroizmu, najpiękniejsze kwiaty miłości bliźniego, jak św. Maksymilian Kolbe, św. Edyta Stein, i tylu bezimiennych bohaterów, którzy życie odda- wali za swych braci. Do tego obrazu trzeba dodać lata zmagań narodu polskiego osaczonego po wojnie politycz- ną przemocą komunizmu i bezbożnictwa, prześladowania i kłamstwa.

Choć nigdy nie zapomnimy tych strasznych czasów w historii Polski, nie wolno nam poddać się uczuciom nienawiści do tych, którzy nam krzywdę wyrządzili. Pa- miętajmy więc o przebaczaniu innym ilekroć powtarzamy słowa modlitwy Ojcze Nasz...

"I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy na- szym winowajcom..."

SEPTEMBER 1ST 1939 WORLD WAR II

This date has gone down in the history of mankind as the traumatic day that began the Second World War. Mil- lions of people were murdered, tortured, persecuted, de- ported, missing. It's a vision of an apocalyptic horror. And yet in the middle of this historic storm Poland stood against the powers that attacked her. She first said "No more!" Against the background of this cruelty, we can see the glimmers of good, of sacrifice, of heroism, the most beautiful flowers of neighbor's love, like St. Maximillian Kolbe, St. Edith Stein, and so many unnamed heroes who gave their lives for their brethren. To this picture, one must add years of struggle of the Polish nation, endan- gered by the political violence of Communism, persecu- tion and lies after the War.

Although we will never forget these terrible times in the history of Poland, we must not succumb to feelings of hatred for those who have done us harm. Let us remem- ber to forgive others whenever we repeat the words of the Our Father's prayer ...

"And forgive us our trespasses, as we forgive those who trespass against us ..."

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Monica Nava
Zofia Adamowicz	Grandson	Gloria Norton
Karen Arandoña	Zofia Grochulski	Jerry Nicassio
Rachel Arandoña	Brooklyn Hamsley	Andrzej Niedojadło
Kyle Ardando	Bea Halphide	Jarrod Pavlak
Sarah Arrizon	Todd Hill	Mirosława Pawełczak
Andrzejek & Michael Ashline	Tot Hoang	Anthony Palermo
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Elaine Quan
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Benito Ramirez
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Jerry Ramirez
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Robert Rosecrans
Lois Bartha	Jadwiga Inglis	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Leonard Jakubas	Tim Ryan
Barbara Berger	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Ania Karwan	Debra Shawman
Susan Brunasso	Julie & Larry Klementowski	Maria Sowa
Charlotte Frances	Lottie Koziel	Jean Speakman
Edward Cacho	Barbara Krawczak	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Josephie Kudlo	Mary Strazdas
Jean Carter	Anent L.	Adrienne Swinford
Lacie Cooper	Mary Laning	Teresa Turek
Tony Cruz	Danuta Labus	Unborn Children
Bernadine Dateno	Dr. James Larson	Lauren Vairo
Adam Dolewski	Amber Matrauga	Charlene Web
Joe Doud	Anthony Martinez	Bernadette Westphal
Danuta Drzymuchowski	Antoinette Martinez	Alicja Wilczyńska
Mieczysław Dutkowski	Gail Morganti	Janina&Henryk Zelażewscy
Edmund F. Dzwigalski	Jarosław Musiał	Bogusia Zienczek
Erica Fumiss	Irene Nielsen	

41 ROCZINCA POWSTANIA NSZZS "SOLIDARNOŚĆ"

31 sierpnia przypada 41. rocznica chwalebnego po- wstania **Niezależnego Samorządnego Związku Zawo- dowego "Solidarność"**. Powstanie "Solidarności" było poczatkkiem ruchu wyzwoleniowego nie tylko w Polsce, lecz także w innych krajach Wschodniej Europy. Przy- spieszyło to rozkład i upadek komunizmu.

Z okazji tej historycznej, 31. rocznicy pochylamy nasze czoła przed członkami NSZZS "Solidarność", od- dając im cześć i honor. W modlitwie polecamy Bogu du- sze tych, którzy złożyli ofiarę swojego życia, *żeby Polska była Polską*.

41ST ANNIVERSARY OF THE CREATION OF „SOLIDARNOŚĆ” TRADE UNION

On August 31, 1980 „Solidarność” (Solidarity) was established in Gdańsk, Poland as the first independent trade workers union in the Communist world.

At its peak Solidarność counted 10 million members (out of a country of 36 million) and was the hope for a freer and better future. It was crushed by the Communists on December 13, 1981 with Martial Law however it is now seen a glimmer of light for freedom which ultimately came to Poland in 1989.

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

3 WRZEŚNIA

Wystawienie Najświętszego Sakramentu

17:00—21:00

Msza Św. o godz. 7:30 wieczorem

Sat 08/28 4:00 pm Intention of the Polish Center Community
 Sun 08/29 9:00 am +Don Wood Sr. and +Don Wood Jr. from Angela Wood
 10:30 am +Czesław Turek od żony z rodziną
 +Edward Wawer w 15 rocznicę śmierci od żony Jadwigi z rodziną
 +Genowefa Goryńska od znajomych
 +Helena Janiszewska w 12 rocznicę śmierci i +Józefa Janiszewski od synowej z rodziną
 O Boże błogosławieństwo dla Grażyny Kopydłowskiej w rocznicę Chrztu Świętego
 +Elaine Baker oraz wszystkich zmarłych z grupy PNA #3118 Fontana od grupy PNA #3118 Fontana
FIRST FRIDAY OF THE MONTH
 Fri 09/03 8:30 am +Kevin Starbuck and +Nick Wilson from their family
 7:30 pm +Jerzy Bagnowski w spokój duszy od córki Elżbiety z rodziną

WITNESSES OF YOUR INFINITE MERCY

During one conference, Jesus said to me, **You are a sweet grape in a chosen cluster; I want others to have a share in the juice that is flowing within you** (Diary, 393). I suddenly saw the Lord Jesus, radiant with unspeakable beauty, and He said to me with kindness, **My chosen one, I will give you even greater graces that you may be the witness of My infinite mercy throughout all eternity** (Diary, 400).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

DOŻYNKI PLANNING MEETING

Our next meeting will be held on **Sunday, Aug 29, 2021 at noon**. All Booth Chairmen and Festival Organizers are requested to attend. Much may change but we need to continue to plan for our **42nd Dożynki Sept 18 and 19 2021**.

Zapraszamy chairmanów i organizatorów Dożynek na **zebranie w niedzielę 29 sierpnia o 12:00**. Dużo jeszcze jest nie znane i może się zmienić do września ale musimy iść do przodu ja sytuacja pozwoli. Planujemy nasze już **42 Dożynki na 18 i 19 września 2021**.

PSA UPDATE

As of this week 109 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2021 and have pledged \$35,905. Our goal for this year is set at \$37,000

Our faith. Our future.

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

VOLUNTEERS – WE NEED YOUR HELP

We are looking for donations of cases of water and soda pop for the Soda Booth. If you are shopping and see some on sale, we would appreciate any donations you could assist with. The water, soda pop can be dropped off at the Center before, or after Masses, or during the week.

THANK YOU!

CALLING ALL KITCHEN VOLUNTEERS

All the generous **kitchen volunteers** are asked to please reserve your time to help with the preparation of food. The work meetings will take place at the Center on the following dates: **Sept. 14, 15, 16, and 17th from 9 am - "till done"**. Any offer of time and help will be greatly appreciated! (We have fun too!). To offer your help please call Teresa Turek, tel: **(949) 306-1940**

*We need your help for another successful Festival!
All volunteers can sign-up on the Center Website*

DOŻYNKI – CAKE BOOTH

The Cake Booth relies completely on the generosity of the people at the Center to bring any cakes, cookies, pastries, pies, brownies, etc.. (ONLY HOME - BAKED PLEASE !!!) Pączki will be for sale. We need and ask you to bring your home - baked specialties *please* to the Cake Booth in the morning on Saturday, September 18th and Sunday, September 19th

THANK YOU FOR HELP / DZIEKUJEMY

DOŻYNKI RAFFLE

As Father Zibi announced we will hold an opportunity drawing for our upcoming Dożynki Harvest Festival with the **Main Prizes being \$5,000, \$3,000 and \$1,000**. Tickets are available now!

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First	Second
08/21 & 08/22/2021	\$ 4,862.00
Online	\$ 484.00
	\$ 565.00

We also would like to thank everyone who has donated online!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.
Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass